

SOVJET-ESTLAND

Organ för Estlands Kommunistiska (b) Partis kommitté i Läänemaa.

Nr. 31 (42) II årgången

Onsdagen den 6 augusti 1941

Pris 10 kop.

Alla jordbrukare fylla ordentligt sina plikter på jordbruksområdet

Hela sovjetfolket har rest sig tätt sammanslutet och enigt till det stora fosterlandskriget för att för-
int den barbariska inkräktaren —
fascismen. Det finns ingen medbor-
gare i det socialistiska samhället,
som ej deltar i detta heliga krig.
Den, som ej är direkt vid fronten,
arbetar bakom den för att på allt
sätt hjälpa till att fullständigt slå
den grymma fienden.

Med förtjusning, iver och stigan-
de arbetstempo taga även vår sov-
jetrepublikare del i det stora
fosterlandskriget. Många ha frivil-
ligt inträtt i Röda armén och för-
störingsbataljonerna. Många ar-
beta vid befästningsarbetena. I fabri-
kerna, jordbruket och företagen på-
går ett ansträngande arbete. Alla
arbetare verksamhet och arbete
är riktad mot ett mål, endast
för ett ändamål och en strävan; att
ge ett förintande och krossande
slag åt den hatade fienden.

Därför har det på förslag av
Sovjetpatrioter bildats en land-
försvarsfond, för att alla skola ha
möjlighet att bistå Röda armén i
kampen mot de fascistiska inkräk-
tarna. Alla Sovjetfolken lämna till
denna fond alla slags gåvor. Deras
önskan är att använda denna fonds
summor till förfärdigandet av me-
ra flygplan, kanoner, granater och
andra behov för fronten. Ju mer
flygplan, tanks o. s. v. vi produc-
era, desto fortare och avgörande
slå vi motståndaren. Fonden tar
emot alla slags värdesaker. Så t. ex.
ge arbetarna i företagen och verk-
städerna 1—3 dagars arbetslön och
ännu mera. Husmödrar och äldre
människor ge guld- och silverföremål,
bordsserviser, silverbrocher o.
s. v. På landet ge hushållen till
landförsvarsfonden även kött,
mjölkprodukter och säd. Även
färskröt mottages.

Med samma föresats och för att
inställa den annalkande fiendens
framryckning, beslutade ESSR:s
Försvarskommitté att utlysa obli-
gatoriskt försvarsarbete på en del
ställen i ESSR, i vilka alla män
från 16—60 och kvinnor från 16—
55 år äro förpliktade att delta i ar-
betet. Vi måste omordna allt vårt
arbete efter krigsförhållandena och
det är nödvändigt att Sovjetfolken
förstå detta, att de ommobilisera
och reorganiserade allt sitt arbete
efter krigslaget, vilket ej känner
någon barmhärtighet mot fienden.
Detta tvingar oss att ofta lämna
vårt dagliga arbete och inrätta allt
för frontens bästa. Med gemensam-
ma ansträngningar skola vi förin-
ta den nedriga fienden.

Man måste utan förbarmande
kämpa emot slarv, likgiltighet och
"lätgå"-stämning.

I synnerhet på landet är det
nödvändigt att öka upplysningsar-
betet för att nedtysta alla slags
rykten och skvallerhistorier. De
flesta bönderna låta ej störa sig av
dessa rykten, utan fortsätta som
medvetna medborgare sitt vardag-
liga arbete. Men det finns enstaka,
som tro alla möjliga utsläppta vis-
kningar och påhitt, varför de lämna
sitt arbete ogjort och slarva. Många
flitiga bönder ha blivit och bli
snart färdiga med höbärgningen.
På andra gårdar återigen har man
inte börjat med höbärgningsarbetet
ännu. På många ställen kan man
se omejade ångar. Samtidigt arbeta
bönderna på Saaremaa intensivare
än någonsin förr för att i rätt tid

och förebyggande slutföra hörbe-
tena.

Kommunernas verkställande kom-
mittéer, partiorganisationer och
lokala aktivister måste uppträda
energiskt mot sådana stämningar
och upplysa traktens bönder. Man
måste även oftare skicka propa-
ganda- och agitationsbrigader till
landet.

På intet villkor får man låta jord-
brukets produktivitet sjunka, utan
man måste på allt sätt och med
alla hjälpmedel sörja för att alla
jordbruksarbeten göras i rätt tid
och med maximalt resultat. Det
ligger i frontens och civilbefolkning-
ens intressen att förseendet med
jordbruksprodukter sker normalt
och utan störningar. Och detta
åstadkomma vi om alla bönder ar-
beta med största beredskap och
självuppostring.

Kommunernas verkställande
kommittéer måste se till jordbruks-
arbetena inom kommunens grän-
ser, att de i varje hushåll pågå
normalt, och där det är nödvändigt
organisera hjälp, sörja för att ej
arbetena på grund av slarv och lik-
giltighet lämnas ogjorda.

Det är fullständig förbudet så
som några bönder redan gjort, läm-
na lantushållen och gömma sig i
skogen. Detta gör det möjligt för
det fientliga elementet, spioner,
banditer och fallskärmschoppare att
maskerade till lokala invånare o-
saffrade gömma sig i skogen och
där grundlägga baser för banditiska
och diversantiska akter och till
anfall. På samma gång bli i sådana
övergivna lantushåll arbetena
ogjorda och hörbetena ogenom-
förda.

Det är varje bondes plikt att i
stället för att gömma sig i skogen
stanna på sin plats och fortsätta
arbetet, samt på allt sätt hjälpa
förstöringsbataljonerna att blotta
banditerna och spionerna, som
gömt sig i skogen. Man skall ej tro
de av fienden spridda ryktena om
att förstöringsbataljonernas uppgift
är att förstöra böndernas
egendom och antända deras gårdar.
Förstöringsbataljonerna äro
arbetarfolks vänner, som försvara
varje ärlig sovjetmedborgare
liv och egendom mot de tyska röv-
arbanden och deras hantlangares
våldsdåd.

Förstöringsbataljonernas uppgift
är utom de fascistiska bandens
förintande även att göra upplys-
ningsarbete bland folket. Förstör-
ingsbataljonernas medlemmar
måste upplysa folket om att de äro
folkets verkliga vänner, och att det
ligger i varje medborgares inter-
essen att på allt sätt hjälpa förstör-
ingsbataljonerna och Röda armén
i deras uppgifter.

Tidningarna ha stor betydelse
på landet. Posten måste sköta om
att förbindelserna på landet ej av-
brytas så att varje jordbrukare i
tid får sin tidning. De lokala lant-
korrespondenterna måste medarbeta
aktivt.

Ett övertygande upplysningsar-
bete är det bästa medlet att ned-
tysta skvaller och rykten. "Från
och med nu måste alla, som vilja
vårt arbetarfolks bästa i varje
by, i varje fabrik göra det alla
produktiva upplysningsar-
betet". (Ur ställföreträdande ord-
föranden i Statliga Försvarskom-
mittén kamrat J. Lauristins radio-
tal den 16 juli.)

Vi skapa hemlandets mäktiga landförsvarsfond

Alla Sovjetunionens folk ha till-
sammans med Röda armén rest sig
till hemlandets försvar. Från Sov-
jetunionens städer och byar, från
fronten och civilbefolkningen
kommer det förslag till organisie-
ring av hemlandets landförsvars-
fond.

Landförsvarsfonden — det är
nya kanoner och flygplan, tanks
och fartyg.

Landförsvarsfonden — det är
nya granater, som förstöra fiend-
ens tanks och flygplan.

Landförsvarsfonden — det är
vårt folks sätt att uttrycka sin be-
redskap till att ge hela sin styrka
för den värsta fiendens — den
blodtörstiga fascismens — bese-
grande.

ESSR-s kvinnliga och manliga
medborgare! Förstärk landförs-
varsfonden! Hjälpa med edra be-
sparingar, med frivilliga inbetalnin-
gar den hjältemodiga Röda ar-
mén och flottan!

Befolkningens frivilliga inbetal-
ningar, pengar och värdesaker till
landförsvarsfonden tagas emot.

I städerna av: alla avdelningar
av Riksbanken, Kommunalkassans
kassor och alla statliga arbets- och
sparkassor;

på landet av: alla kommuners
verkställande kommittéer och
jordbruks-kreditföreningar.

Medborgare! Med gemensam
styrka skapa vi vårt hemlands
mäktiga landförsvarsfond.

Landförsvarsfondens organisie-
ringkommision.

Överenskommelse mellan USSR och Polen

Den 30 juli d. A. undertecknades i
London överenskommelse mellan USSR:s
regering och Polens regering. I USSR:s
regerings namn undertecknades öve-
renskommelsen av ESSR-s Storbass-
sador i Storbritannien kamrat Malisk,
i den polska regeringens namn av
Herr Premiärminister Sikorski.

Överenskommelse mellan USSR:s regering och Polens regering

1. Sovjetunionens regering upphäver
kontraktet mellan USSR-Tyskland av
år 1939 beträffande de territoriella
förändringarna i Polen. Polens rege-
ring tillkännager, att Polen icke är för-
bundet med några överenskommelser
med någon tredje stat, som är riktad
mot Sovjetunionen.

2. De diplomatiska förbindelserna
upprättas mellan de båda regeringarna
vid undertecknandet av denna överens-
kommelse och växlade av sändebud
sker omedelbart.

3. Båda regeringarna förpliktiga sig
att ge varandra all slags hjälp och
understöd i detta krig mot det hitleris-
ka Tyskland.

4. Sovjetunionens regering ger sitt
tillstånd om bildandet av en polsk armé
på USSR:s territorium under befäl, som
har utnämns av den polska regeringen
med tillstånd av Sovjetunionens rege-
ring. Den polska armén på USSR:s terri-
torium börjar i operativt avseende
operera under USSR:s överbefäl, i vars
sammansättning en representant från
den polska armén ingår. Alla detaljer
i överbefälets organisation och an-
vändning av dess kraft löses i en följande
överenskommelse.

5. Denna överenskommelse träder i
kraft omedelbart vid undertecknandet
och behöver icke ratificeras.

Till överenskommelsen har bifogats
ett protokoll med följande innehåll:
Sovjetunionens regering ger amnesti
åt polska medborgare, vilka f. n. hållas
fångslade på Sovjetunionens territorium
som krigsfångar eller på andra grun-
der — så snart de diplomatiska förbin-
delserna upprättas.

Rödmister vid en antitankkanon i verksamhet.

Den 6 augusti

Förra året den 6 augusti uppfylldes
det estniska arbetande folkets redan
länge hårda önskan mellan Kremis
äldriga murar. Denna dag mottogs
Estlands Socialistiska Sovjetrepublik i
det stora socialistiska hemlandets lyck-
liga familj. Denna 6 augusti förfyller i
det arbetande estniska folkets minne
och statens historia som en ljus, oförglöm-
lig dag. Denna historiska dag är en
oförglömlig segerdag för det arbetande
estniska folket.

Integentz är ljusare, än denna jätte-
seger som det arbetande estniska folket
erhöll under ledning av Estlands
Kommunistiska Parti.

Estniska folkets öde var inte lätt.
Korstecken-t som hamnades hit för 700
år tillbaka av de germanska svenserna,
symboliserade onda till den 21 juni
1910 icke endast gravar på kyrkogår-
darna, utan även hela livet. Krigens
blodiga vapnar, godsagarnas själsvård,
den tyska adelns råhet — representera
verkligen ett stort, hemskt kors som
hängde över vårt folk. Förutom allt
detta, led vårt folk under det 18- och
19-århundradet de ryska tsarernas för-
tryck. Först 1905-års revolution hämtade
något friskare flaklar till vårt
land. Men snart började en ännu större
reaktion och först år 1917 under Ok-
toberrevolutionens mäktiga vågor först
det estniska folket för en kort
tid att skada bojorna ifrån sig. Ar-
betsregeringen räckte då endast ett par
månader. Därefter kom den tyska okku-
pationen och till slut den borgerliga s. k.
"Estniska republiken".

Den 21 juni 1940 medförde för det
arbetande estniska folket en slutlig,
vidsträckt frihet, som stadfästes den 21
juli och slutgiltigt den 6 augusti. Så
frigjorde man sig från maran.

Harifrån börjar en ny tidsperiod för
det estniska folket, ett fullödligt liv.

Över hela landet stegrades arbetet
och utfördes med entusiasm.

I de nationaliserade företagen ut-
breddes sig mäktigt den stahhanovistiska
rörelsen, som grundar sig på arbetar-
nas höga klassmedvetenhet och järn-
hårda bolsjevistiska arbetadisciplin. Nu
förvandlades arbetet till en hederssak.
De alla främsta arbetarna blevo mest
berömda och betygade med största
beredshet i det socialistiska samhäl-
let. Genom att taga de socialistiska ar-
betsmetoderna till användning — fram-
växte bland vår arbetarklass verkliga
hjältar — stahhanover, vilka lämnade
långt efter sig de kapitalistiska arbets-
normerna.

Särskilt lycklig är det arbetande Est-
lands ungdom. Bildning och kultur, be-
grepp som den arbetande ungdomen
förr ej ens kunde tänka på, var nu
öppen för alla. En avgiftsfri skolorun-
dervisning för vår arbetande ungdom ga-
ranterade en hög kulturell nivå. Univer-
siteten och andra högre läroanstalter
voro från och med nu öppna för de
högavande ungdomarna. Estlands Leninis-
tiska Kommunistiska Ungdomsförbunds
rader tillväxte för varje dag. I förenin-
gen samlades den mest medvetna och
förebildliga ungdomen. Under ledning av
ELKUF, lågade det arbetande estniska
folkets ungdomar tillmötes en ljus fram-
tid.

Sådana äro resultaten sedda i största
hast, som Sovjetordningen medförde
oss.

Redan en och en halv månad räcker
de fascistiska barbarernas anfall mot
Sovjetunionen. Anfaller är också riktat
mot Sovjet Estland. Hitler vill skövla
och plundra Sovjetunionen.

Detta låta vi emellertid ej verkställas.
Vi skydda med all vår kraft, med alla
medel det arbetande folkets stat. Vi
skydda våra segrar och kämpa för vår
frihet och rätt.

Estlands arbetande folk erhöles sina
segrar därigenom, att det gick på vägar
som visade dem av det Kommunistiska
Partiet och kamrat Stalin. Under ledning
av kamrat Stalin, skyddar det estniska
folket dessa segrar mot de fascistiska
barbarerna.

Tyskarnas första åtgärd — arkebusering

Jag arbetade på min gård ända tills de tyska fascisterna anlände till byn. Nu är jag i förstöringsbataljonen, dit jag inträdde efter att ha sluppit från en säker död, så att säga över knivsudden, tillsammans med hustrun och mitt lilla ett och ett halvt år gamla barn. Vem ville döda oss? Och varför? Efter vårt blod törstade några lokala kulacker och deras stabofficerare — skvallerhistorierna smidar och spridar. Dessa människor skulle lägga grunden för de tyska förväntningarna. En av dessa människor, som fruktade sanning, rättvisa och arbete som Den Onde tuppens galande, klagade att han i blotta förskräckelsen för arbetet hade förlorat 38 kg av sin kroppsvikt som förr var 140 kg under det första året med sovjetordningen. Vad skulle det bli kvar av den "goda tiden", om han framtiden vore tvungen att börja arbeta! Hittills har han ännu ej behövt göra det, ty på landet finns det folk, som man kan exploatera. Så till exempel tjänade en av våra bys fattig-jordbruks söner kulacken endast för löftet att få en ny överrock till hösten. Även skrivarens gamla mor, som på sonens gård ej fann möjlighet att använda sina ännu arbetsdugliga händer, var glad över att dessa människor av "högre stånd", stadsuppkomlingar, som hade samlat på penninghögen genom spritsmuggleri och andra "ärliga" affärer, och nu voro ägare av en stor gård under loppet av flera veckor gjorde det möjligt för henne att arbeta i trädgården, i köket och stallet. Till helgen gävo de henne till och med en bomullsdud. Allt hade gått bra om det i byn ej hade funnits "uppviggare", som upprepade gånger sökte förklara för arbetarfol-

ket sovjetordningens fördelar, och blottställa folkfienterna. Det är självklart, att det i uppkomlingarnas feta hjärnor uppstod önskan att få förinta denna fiende. Till dess måste man smida och kombinera alla möjliga slags skvallerhistorier mot mig. Tills äntligen stunden hade kommit.

Jag hamnade på min "goda grannes" gård just i detta ögonblick, då två motorcyklar med sidokorgar körde fram, i vilka ända till tänderna beväpnade fascistiska banditer suto, som alla först frågade de tillskyndade kulackerna och deras hantlangare efter de lokala kommunisterna, lovade att skjuta ned dem på stället. Detta blev emellertid ej verkställt emedan min gode granne ej hade bemödat sig om att lära sig det tyska språket. Därför måste hans "fru" tolka tyskarnas önskan för sin starkare hälft och hon försökte sedan på sitt lands språk presentera mig som "kommunist". Till min lycka förstodo representanterna för "den högre klassen" ej denna presentation; de anade ej att bytet var så nära. De hade bråttom. Och lovade att komma tillbaka nästa dag.

Men nästa dag var det redan för sent, som de efter mitt blod skrikande bödlarna skreko efter dem. Ty nästa dag var jag redan tillbaka med kamraterna från förstöringsbataljonen. Ingen av oss ville se blod. De ville se, och fingo det även.

Detta är ett exempel på, hur våra kulacker och tysksinnade spela ihop med hitleristerna. Därför måste man skärpa den revolutionära vaksamheten och kämpa såväl mot den yttre som mot den inre fienden.

J. E.

De tyska banditernas våldsdåd

Här nedan en ung kvinnas — ungdoms — berättelse.

Det var för ungefär en vecka tillbaka, då vår by anfalls av tyska banditer, till antalet 20. Vi voro just i byaffären, då ett band vill, trasigt klädda män inträdde och genast på tyska frågade efter brännvin. På biträdet förklarade att det ej fanns brännvin till salu stormade de med i källaren för att antagligen själva söka efter det. En av dem hann knu riva ned Stalins bild och den röda flaggan från väggen, vilka biträdet som en god partimedlem lugnt åter hängde upp. Efter det resultatlösa anfallet avlägsnades de sig rövarena, antagligen rädda för bönderna, som började samlas utanför affären. På några stegs avstånd rörde sig på bygatan en gammal kukarna hoskapshjurd, som en av inkärakterna utan ett ord nedskjöt. Under tiden hade en av ungdomskommisterna kommit till platsen, och med ett skickligt skott fällde han banditens häst. Därefter antände tysken det första huset som fanns i hans närhet. De lokala bönderna hade under ledning av partiledarna och ungdomskommisterna bunnit beväpna sig. Med ett avgörande och häftigt anfall utdros fascisterna, varvid åtta fallna fascister och två hästar stannade kvar.

På kvällen angreps vi av ny, mycket starkare enheter. Från skogen kastades brandbomber på byn. Eldsvådan utbröt under natten, och därför blev sjuka och gamla i elden. Många kvinnor och barn sprungit halvkädda ut ur elden. En del av dem härjades av hans slaktningar och bekanta i grannbyarna, men en del strövar kanske ännu omkring i skogen.

När de försökte gå över floden N. öppnade fienden eld på vår by. Folket, som en färja skulle fly från byn kom lyckligt över floden till skogen, men färjaren, två unga frivilliga och en ung flicka föll i fascisternas händer. Om deras öde ha vi ej hört någonting, men man tror att de ej mera äro vid liv. I synnerhet svårt är det att tänka på den unga flickan. Som vi förr redan haft möjlighet att övertyga oss om, våldför de druckna rövarena alla kvinnor, som de få tag i, såväl unga som gamla.

Vi suto i skogen utan att våga röra oss, Den som stack ut huvudet beskjöts

med kulspår. Eftersom vi hade med oss små barn, som klagade över törst försökte en äldre man gå till floden för att hämta vatten. Han nedskjöt. Vi suto i skogen och väntade på döden, ty runt omkring oss exploderade bomberna från fiendliga flygplan. Senare uppträdde bondardemangen och fienden började från luften beskjuta skogen med kulspår. Här och där brand skogen. Många äldre människor dogo av förskräckelse. Vi voro tvungna att begäva dem på stället. Jag såg själv en människa med svart hår, som blev grå över natten. I vår övergivna by fästade tyskarna. De slaktade svin och boskap, togo upp små nytvåtar från potatislandet och åto, antagligen efter en lång tid åter ordentligt. En del av soldaterna grävde upp jorden i närheten av byn i hopp om att finna gömda matvaror.

Under tiden som kvinnor, barn och äldre män suto skyddade i skogen soso ej våra frivilliga huvudsaken ungdomskommister, vars mod och tap- perhet jag ej tillräckligt kan berömma. Några dagar höll de fast fienden bakom floden till Röd armens avdelningar bunnit sig. Fienden, som hade bytet något liknande en bro över floden förtutades på densamma. Under Röd armens beskydd kunde vi efter att fem dagar ha uppehållit oss i skogen åter komma fram. Fienden omringades och är nu som det börs förintat.

"Men vi" slutar den talande med strålände ögon, "glömma aldrig den broderliga omsorgen, som rödarmisterna visade oss. För de som kommo från de barbariska fascisterna syntes denna vänlighet som en dröm. Jag är stolt över att min far, man och mina båda bröder strida i denna armé, världens mästligaste och mänskligaste armé. Just denna stora samhörighet och detta samförstånd mellan armén och folket är vår segerparant."

De tyska rövartropperna röva säden från bönderna.

De tyska rövartropperna, som trängt fram till N. kommun i Estland gävo befallning om att bönderna måste föra all råg som de hade till N. kvarn. Från den lilla N. kommunen rövades på så sätt

Till alla ledare för Folkbildningsavdelningarna och skol-föreståndarna i ESSR.

På våra fält har säden redan mognat och det är nödvändigt att bärja den första Sovjetskörden. Alla intellektuella och elever skola vid sködarbetet ge våra arbetande bönder en stor hjälp.

Vår hjälp är nu särskilt nödvändig, när kriget mot den hatade fascismen fordrar nästan från varje familj arbetsdugliga arbetare.

Alla skolföreståndare och lärare på landet som ej ha några särskilt viktiga uppgifter att uppfylla, skola ge sin arbetskraft i den lokala verkställandekommitténs händer för att främjingsrikt genomföra sködarbetena.

Likadå skola i skolbrigaderna intas alla skolbarn på landet, som äro minst 14 år gamla och vars föräldrar icke arbeta på jordbruksområdet, så att de vore till hjälp vid sködarbetena samt även såge efter rödarmisternas barn.

I det stora fosterlandskriget skola tusentals Sovjet-Estlands intellektuella och skolbarn vara färdiga att ge all slags aktiv hjälp vid sködarbetets genomförande, för att på så sätt hjälpa till det oundvikliga förintandet av fascismen för vår Röd armé seger.

ESSR's Bildnings Folkkommissarie Nigol Andre sen.
Tallinn, den 31 juli 1941.

Landförsvarssoldaten

Miljonstals sovjetpatruller svarade varmt på sin ledare kamrat Stalins uppmanning att ge hela sin styrka för att understöda Röd armén, för att förinta fienden. Genom själupoffrande arbete i fabriker och verkstäder, på kolbaser och soffhoser hjälpa de sin älskade Röd armé att besegra den hatade fienden. Gränslöst trogna sitt hemland, gjorde många arbetare och intellektuella förslag till att grunda en särskild folkförsvarsmobilisations reserverna. Tusentals människor ha redan gett alla besparingar till försvarsfonden, där avdelningarna av Sovjetunionens Riksbank laga emot dem. Pengarna skrivas på unionsbudgetens räkning enligt paragraf 40 under benämningen "Landförsvarsfonden". Till sammans med penningsummorna hämtas många värdesaker, vars värde beräknas till summa fond.

Många huvudstäders invånare lämna till avdelningarna av Moskvas stadsbank guld- och silversaker för försvarsfonden. Sovjetunionens artist A. A. Ostushev inlämnade till avdelningen i Komintern av Moskvas stadsbank 3.000 rubel, som han bestämde för försvarsfonden, Kirovs postkontor överlämnade till Moskvas stadsbank ett paket med gamla guldmynt, till ett nominalvärde av 170 rubel och 13,5 gram guld rubel, som en ökad givare. Av J. V. Lebedjantseva skänktes en teservis, som vägde 1.679,5 gr. D. A. Andrusjeviltj sände 20,2 gram guld i bitar o. s. v. Utan avbrott anlände från städer och byar, från vårt hemlands avlägsnaste hörn bidrag till försvarsfonden. Sovjetunionens folk grundar sitt stora lands maktiga försvarsfond.

G. W.

51.188 kg råg, som fördes till staden N. Fascisternas styrka förintades av Röd armens trupper, som återövrade rågen och handlade med folks intressen. I rödarmisternas händer föll även dokument, med vilka fascisterna och de med dem förenade kulackbanden hotade bönderna.

Av dokumenten och rågens mängd framgår det att de hitleristiska rövartropperna fortsätta med skövlingstaktiken liksom deras föregångare år 1918 använt, då inräknade första steg var att inhöjra säd, kött, smör, ägg och andra matvaror och skicka dem till Tyskland obeaktat hungersfaran, som hotade esterna.

Vi få ej lämna de fascistiska rövartropperna ostraffade. Med förintande slag måste man förklara dem, att sovjetbondens berövande är ett brott, för vilket rövarena ansvara med sina huvud.

Sammanfattning av Sovjets informationsbyrås meddelanden

Det sovjet-tyska kriget drar allt mera och mera ut på tiden och slatet är ännu leke att förutse. Motståndarna har redan kastat in i striden sin bästa elldivisioner, som till största delen ha förlutats av våra trupper och flygstyrkor, men utan något resultat för motståndarna. Våra trupper fortsätta att göra ett hårt motstånd mot fiendens försök att framtränga på vårt territorium — och det tyska överbefällets planer om ett blitkrig mot Sovjetunionen har blivit "blitkskallor". Den tyska armén har nu för första gången under detta krig stött på en verklig armé, som är modernt utrustad och vars teknik är lika god som den tyska arméns. Detta intygas av detta, att tyskarnas aktivitet på sista tiden betydligt har avtagit och skrivelse i den fascistiska pressen om Röd armens moderna utrustning och det stora människomaterial Sovjetunionen kan mobilisera.

Den sista veckans strider ha huvudsakligen förlutit i riktningarna Smolensk, Korosten, Belaja Tserkov, Novhorod och på den estniska frontavdelningen. I riktningen Smolensk ha häftiga strider utkämpats mellan våra trupper och fiendliga motoriserade trupper. Våra trupper ha här många gånger övergått till avgörande motanfall och därvid tillfogat fienden svåra förluster samt utslaget den ur dess positioner. Så t. ex. sågs det i Sovjets Informationsbyrås meddelande den 31 juli på kvällen följande: "Särskilt häftiga strider utkämpades i riktningen Smolensk, där våra trupper med motanfall slogo fienden ut ur de av motståndarna besatta positionerna och tillfogade därvid den svåra förluster, varvid vi togo fångar och erhöilo ett rikligt krigsbyte. Detta faktum visar oss tydligt, att Röd armens motståndskraft avsevärt tilltagit, vilket tvingar fienden att på många ställen retirera. Striderna fortsätta i denna riktning.

Korosten. I denna riktning har på sista tiden häftiga strider upplöst mellan våra trupper och motoriserade fiendliga trupper. Fiendens försök att här framtränga mot det inre av

landet ha alla framgångsrikt tillbakavisats av våra trupper. Striderna fortsätta.

I trakten omkring Belaja Tserkov ha under de senaste dagarna stora enheter fiendliga tanks försökt genom bryta våra försvarslinjer, men de ha vid våra trupper motanfall tillbakavisats. Fiendens förluster i döda och sårade äro mycket stora. Striderna pågå.

I riktningen Nevel ha stora strider utkämpats mellan fiendliga motoriserade trupper och våra trupper. Fiendens försök att framtränga mot öster ha alla framgångsrikt tillbakavisats av våra trupper. Fienden lider här mycket stora förluster i döda och sårade. Striderna fortsätta i denna riktning med oförändrad styrka.

Porhor. I denna riktning ha våra trupper tillfogat fienden svåra förluster i döda och sårade samt förintade tanks, och därvid tagit ett stort krigsbyte i ammunition och tanks. Striderna pågå.

På den estniska frontavdelningen ha under de senaste dagarna häftiga strider uppstått mellan våra trupper och tyska motoriserade trupper. Operationerna fortsätta.

Under den gångna veckan fortsatte vårt flygvapen att i samarbete med infanteriet ge slag åt fiendliga motoriserade trupper, infanteriet och artilleriet. Vidare har det bombarderat fiendliga truppkoncentrationer, transporter och krigsriktiga mål på det fiendliga territoriet. Särskilt må framhållas de intensiva bombardemangen av Constanta.

Tyska luftenheter försökte under den gångna veckan upprepade gånger bombardera Moskva och Leningrad, men utan något större resultat. Endast några enstaka fiendliga plan lyckades bryta sig igenom våra försvarsanordningar och framkomma till Leningrad och Moskvas centrum. Fälandet av bomber från de fiendliga planen har vanligtvis skett planlöst. De i bostadshusen uppkomna eldsvådorna ha likvidrats snabbt av brandkåren och befolkningen. De industriella och militära målen ha icke erhållit några skador vid bombardemangen.

Agitationsbrigaden på Vormsö

Det var redan sent på kvällen när agitationsbrigaden anlände till Vormsö. På ön väntade man redan på gästerna. Till plats för uppträdandena valdes en gräslan i Saxby, dit de glada vormsöborna hade församlat sig. Stallföretandande ordföranden i Folkkommisariädet kamrat Neeme Ruus uppträdde med ett tal, i vilket han upplyste vormsöborna om tillståndet vid fronten och bakom dem. Hans föredrag framkallade hos formöborna ett stort intresse.

Öborna, vilka ruckte över en timme. Vormsöborna uttryckte sin övertygelse om sovjetfolkens seger och lovade själva att på allt sätt hjälpa till att förinta fascisterna.

"Vi äro vana att kämpa med stormen på havet och öns sandiga jord ger ej heller skörden så lätt," sade Arno Lundre, som med Sovjets jordloften hade fått jord, "vi äro sakra på att vi övervinna de förestående svårigheterna och åstadkomma en fullständig seger över fascisterna. På samma sätt som vormsöborna deltaga i valen den 12 januari på de även ut i striden för att försvara sitt älskade hemland."

Efter diskussionen började konserten av "Estonia" teaterns artister, som kvitterades med livliga applåder. Isynnerhet tyckte vormsöborna om "Stridsången", som sjöngs av solisten Talsch. Agitationsbrigadens andra uppträdande var i Hullo Folkets bus. Vid diskussionerna uppträdde bönderna Johannes Vee, Johan Broman, Alexander Stenholm och Johan Häggblom, av vilka den sistnämnda sade: "Sovjetordningen medförde även för vormsöborna ett fritt och lyckligt liv. Under en kort tid har vårt ekonomiska välstånd vuxit och man har glömt råddan för hungern, som ständigt rådde under den borgerliga regeringen. Medrikligheten om fascisternas anfall mot vårt land tände i varje vormsöbo en gränslös vrede mot förslavarna. Och som en man lydde de fria vormsöborna sin ledare kamrat Stalins uppmanning,

somliga i Röd armén somliga på fältet. Ett års frihet och lyckligt liv uppmannar oss att strida mot den hatade fienden till sista blodsdroppen."

Johan Häggbloms tal godkändes av befolkningen med stormande applåder och alla församlade mottogo följande: att göra allt, för att Vormsös första skörd skall vara maximal, att på allt sätt understöda Röd armén och rödarmisternas familjer och modigt kämpa mot förslavarna — mot baronernas anhängare.

(ETA)

Kamrat Stalin mottog president Roosevelts personliga representant hr Harry Hopkins

Den 30 juli mottog kamrat Stalin Förenta Staternas president hr Franklin Roosevelts personliga representant hr Harry Hopkins, som åtföljdes av Förenta Staternas storbassadör i Moskva, hr Steinhardt. I samtalet deltog även Folkkommisariet för utrikesärenden kamrat Molotov.

Den 31 juli hade kamrat Stalin sitt andra samtal med USA's president hr Franklin Roosevelts personliga representant hr Harry Hopkins.

Kamrat Molotov mottog president Franklin D. Roosevelts personliga representant hr Harry Hopkins

Den 31 juli mottog ställföretandande ordföranden i Folkkommisariädet samt Folkkommisariet för utrikesärendena kamrat V. M. Molotov Amerikas Förenta Staters president hr Franklin D. Roosevelts personliga representant hr Harry Hopkins, vilken åtföljdes av Förenta Staternas ambassadör i Moskva hr L. Steinhardt.

På de utländska korrespondenternas presskonferens

Under presskonferensen som anordnades för de utländska korrespondenterna den 29 juli, stannade vicedirektören för Sovjets informationsbyrå kamrat S. A. Lozovski vid den tyska propagandans misslyckade försök att omkullkasta verkligheten av de helt nyligen publicerade Tyska överbefälens hemliga dokument vilka fallit som byte i Sovjettruppernas händer. Till en början försökte den tyska propagandan genom Finlands radio att omkullkasta de erhållna dokumentens identitet om förberedelser av ett kemiskt krig av tyskarna, men senare var dock Berlin-radion tvungen att erkänna faktat, att de fascistiska tyska trupperna göra förberedelser till ett vidsträckt användande av giftämnen i kriget mot USSR.

I det att Hitler hade kommit i en förvirring beträffande dokumenten om det kemiska kriget, gjorde han Göbbels i uppdrag att använda sig av regeln som är brukbar bland kriminella brottslingar, nämligen att ej förklara någonting alls vid uppvisande av fakta, utan förneka allting. Enligt ett liknande rättsnär, meddelade det tyska propagandaministeriet helt enkelt, att de publicerade dokumenten om de tyska fascisternas förberedelser mot ett anfall mot Turkiet, helt enkelt, "inte funnos till." Men det är bekant, att originalen av dessa kartor och schemor ha visats för den turkiske storambassadören i Moskva, hr. Aktaï och

de visades likaså för de utländska korrespondenterna. Ingen betvivlade riktigheten av dessa dokument och kartor.

Därför, ett och samma, på vad sätt historisterna än försöka att rentvå sig, är det klart för hela världen: bandet av kriminella brottslingar som står i spetsen för den tyska regeringen och krigsbefälet, ha ertappats på bar gärning. Kamrat Lozovski riktar de utländska korrespondenternas uppmärksamhet på den tyska propagandas bluffmeddelanden, som utsläppas i de olika tidningshårdarna i skilda delar av världen.

Den japanska tidningen "Nitschi-Nitschi" publicerar sin Berlin-korrespondents meddelande av den 26 juli, i vilket det säges, att "den tyska arméns förtrupper trängde i dag i en Leningrad likt en kil." "Det är fullständigt synbart, att de tyska förtrupperna ej kilformigt trängde i in Leningrad, utan att den tyska propagandan likt en kil trängde in i den japanska tidningen "Nitschi-Nitschi's" spalter.

Det andra bluffmeddelandet publicerades i den bulgariska tidningen "Slovo", i vilket meddelandet det säges att det "i Moskva ej finns några asfalterade gator, inga bilar, att människorna gå halvnakna osv.

Då man påträffar liknande meningslösa nonsens om Sovjetunionen, kommer man att tänka på den bekanta värsen: "Säg mig bandit, hur mycket betalade man dig."

Tyskarna — världsomfattande ljugare

Alla civiliserade folk veta, att i Göbbels apparatur sitta världsbekanta lögnsmidare och att de fascistiska propagandisterna icke känna några gränser för sina lögnor. Det är sant, att några journalister försöka dra en gräns för Hitlers och hans hantlangare Göbbels lögnhistorier. Om dessa skrevs det: "Den fascistiska lögnens Himalaja". Men nu framgick det, att de tyska radiostationernas senaste meddelanden förändrade vår planets högsta berg, Himalaja, till små finnar på Göbbels näsa.

Den 29 juli på natten meddelade några tyska radiostationer för hela världen, att Ukrainas huvudstad Kiev och Leningrad redan hade erövrats av de tyska trupperna och att de fascistiska elitdivisionerna närmade sig Harkov och Moskva. Andfädda meddelade slutligen de fascistiska ljugarna, att man i Berlin, Rom, Bukarest och Sofia väntar på Hitlers order om fastställandet av parader i Kiev och Leningrad och att dessa parader hållas efter några dagar.

Jag hör hur invånarna i Kiev, Leningrad och Harkov f. n. skratte. Och på vilket annat sätt skulle man kunna besvara de fascistiska ljugarna om inte med

skatt. Men oss intresserar, varför fascisterna sitt ljöga så gränslöst denna dag och inte förr eller senare. På denna fråga är det svårt att svara. Anfallande Sovjetunionen på ett föräddiskt sätt, lovar Hitler det tyska folket att erövra Ukraina under loppet av tio dagar. Men nu har redan en månad gått — och vad har hänt? På Ukrainas bördiga fält ha fascisternas elitarméer funnit sin gräns. Hitler kastar i striden allt nya och nya divisioner, men de förintas av vår tappra Röda armés motslag och ju större förluster de fascistiska hordarna lida, desto högljuddare börjar den tyska radion bröla om "segrar". Göbbels lögnmakare ha ljugit så mycket, att tyskarna själva icke tror dem mera. En fascistisk general skrev: "Snart föra våra segrar oss i döden".

I Polen och Tjeckoslovakien kan man icke mera placera de hundratusentals ryska tyska soldaterna. Varhava och Prag ha för länge sedan förändrats till jättesjukhus. Man kan icke längre mera hemlighålla för det tyska folket det stora antalet sårade på det polska och tjeckoslovakiska territoriet, där man även har tagit privatbostäder till sjukhus. Och med vare dag anländer till Berlin och

Notiser

Hitlers hantlangare i Finland deklarerar på allt sätt allt förbund med det fascistiska Tyskland. De tyska fascistiska herrarna nämna åter från sin sida i sina tal Finland "som deras trogna allierade". Men de tyska fascisterna hata finnar, det finska folket ser åter i hitleristerna sin fiende. Den tillfångatagna tyska korpralen Ferdinand Dorethall, som hade placerats i fångläger, vände sig till översten för lägre med anhängan om att han icke skulle bli placerad tillsammans med finnar. Därvid sade Dorethall: "Jag är arier och det är motbjudande för mig att vara tillsammans med de svarta finska svinen." Finnarerna åter från sin sida anhöll hos översten för lägre att rengöra lägre från dessa "uppstudsiga herrar" — tyska soldater och officerare. Den finska krigsfångenen, Paul Lukonen, motiverande sin mors anhängan, sade: "Alltifrån den tiden, då tyskarna kommo till vårt land, förlorade Finland sin oavhängighet. De fräcka tyska officerarna se på de finska soldaterna som tjänare, i Finland råder skvilt, men tyskarna fortsätta att skvilt landet."

Den tyska informationsbyrå utspirder vilka rykten om att Sovjetunionens trupper utan "någon orsak" skjuta ned alla tyska soldater och officerare, som ge sig tillfångna.

Sovjets informationsbyrå omkullkastar alla dessa meddelanden som uttänkta från början till slut.

Tyska luftbeträffande försökte under tidsperioden den 20—26 juli företagna luftanfall mot Leningrad, men varje gång tillbakajagades de tyska fascistiska flygplanen, varvid de led stora förluster. I de i Leningrads omgivning hållna luftstrider ha av våra jaktplan och luftvärnskanoner nedskjutits 41 tyska flygplan. Vårt flygvapen förlorade endast 8 plan. Som alltid vände de tyska flygplanen om och fly, när de möta våra jaktplan.

I närheten av Vjatka inträffade en svår järnvägsolycka. Ett godståg körde

andra städer i Tyskland tiotals escheloner med tusentals sårade.

Hur Gestapo än försöker isolera dessa från befolkningen, är det ändå omöjligt. Dåliga rykten gå om i Tyskland, och varken terror fängelse eller koncentrationsläger förmå skydda sanningen om den tyska arméns stora förluster. Antagligen har luften blivit så het i Tyskland, att Hitler var tvungen att ge en av sina vanliga eder. Han sade: "Kiev ligger för de fascistiska truppernas fötter den 28 juli."

För att uppehålla Hitlers prestige, gav han Göbbels i uppdrag att per radio erövra Kiev och Leningrad samt också föra trupper till Harkov.

Jorden brinner under de fascistiska skurkarnas fötter. Det har blivit för het för de fascistiska regenterna, som varje dag äro tvungna att ljuga för det tyska folket. Men dem hjälper icke nedrig lögn, den skydder dem icke mera för folkets hat. Röda armén utrotar till rötterna den fascistiska ormen.

fartygen av samma typ — "Välsmölnen" och "Ilmarinen" — äro den finska flottans huvudstyrka. Tack vare deras konstruktion kunna manövermanerna gömma dem bland örarna och maskera dem. Men som det syntes kunde de ej försvära dem.

Samma dag syntes långt söderut en karavan fascistiska fartyg. De rörde sig under skydd av minfartyg och torpedbåtar. I luften kretsade flera "Messerschmitt"-plan.

Östersjöflottisterna gävo ett kombinerat slag. Tyskarna angreps av bombplan och langes den nästan lugna vattenytan stormade torpedbåtarna med maximal hastighet. Stridsflykorna voro dånliga — över havet svävade dimman som en tät mur.

Zenitkanonerna på fiendens fartyg öppnade en stark eld. Vårt otänklade angrepp verkade antagligen på fascisterna — deras eld förorsakade ingen skada. "Messerschmitt"-planen, som antagligen redan flera gånger hade fått känna fiendens överlägsenhet i sammanstötningar med sovjetplanen, höllo sig anspråkslöst åt sidan, rädda att blanda sig i striden.

Torpederna från torpedbåtarna och bomberna från flygplanen träffade allt

Sovjetflottans tapperhet

Genast under de första krigsdagarna började läkare, sjuksköterskor och sanitärer bestamma sanitetsorganisationer med anhängan om att bli skickade till fronten.

Man kunde nämna flera fall, där läkarna och systrarna hjältemodigt har räddat hundratals människoliv.

I en köping från vilken befolkningen var evakuerad, emedan fascisterna hänsynslöst hade bombarderat köpingen, beslöto sig tre läkare att stanna kvar. De hörde alla till det lokala sjukhusets personal. De togo med sig instrument, nödvändiga mediciner samt bandage-material och inrättade järnvägsstationens buffett till evakueringspunkt. Efter några timmar voro de ej mera tre, ty från grannbyn hade man skyndat dem till hjälp. På så sätt bildades tre brigader, som genast anträdde arbetet.

Ett annat fall: Militärsläkaren av andra graden kamrat Vassiljev kom till stationen för att skaffa järnvägsstagnar. Trots bombardemanget fick man ihop

det önskade antalet. Pålastningen började. Människorna arbetade utan att spara krafter. Omkring dem brunno byggnader. När tåget var färdigt för avgång, träffades loket av en bomb. Läkaren Vassiljev gick för att hämta ett annat lok. Han fann ett gammalt manöverlok med maskinist — en döv gubbe.

Någonstans ifrån kom artilleri enhetens underlöjtnant fram. Det visade sig att han före kriget hade varit vice-maskinist. Artilleri enheten fanns i samma riktning, som tåget skulle gå. Löjtnanten var med glädje redo att hjälpa maskinisten och efter en tid var tåget ut ur det farliga området.

Vi känna läkare och sanitärer, som på sina axlar ha burit bort sårade från slagfältet eller pålagt dem förband under striden. Vi känna hundratals blodgivare, som go sitt blod åt dem som förlorat det i slagen. Det är avsett att med ord uttrycka omfånget av deras tapperhet.

N. VERTA.
("Izvestija")

med full fart på en militäreschelons sista vagn. Över 200 personer dödades och sårades. Trafiken på denna linje har avbrutits. Gestapo har förelagat många arresteringar bland järnvägsarbetarna.

Turkiets officiella organ "Ulus" publicerar på första sidan meddelandet om Tysklands planer att anfalla Turkiet under följande feta rubrik: "Tys-

karna planera att anfalla Turkiet".

Istanbuls morgontidningar publicera meddelandet, om att tyskarnas planer om anfall mot Turkiet har fallit i Röda arméns händer, (TASS)

Enligt Reuters meddelande offentliggjorde Englands finansminister i underhuset, att USA möjligheten ett lån på 425 miljoner till England.

Fascisterna före slutet

Min führer, låt oss ta till fötterna innan vi bränner oss. Våra reserver äro snart uttömda, men Sovjetfienten förmå vi ändå icke släcka.

Röda Östersjöflottans nya framgångar

Nyligen gjorde Röda Östersjöflottan nya stora framgångar. I Sovjets Informationsbyrås kvällsmeddelanden den 27 juli sådes det lakoniskt: "Under loppet av den 26 juli sänktes av flygstyrkorna och Röda Östersjöflottan två flentliga minfartyg, en ubåt, två transportfartyg med brännmaterial och ett vaktaskepp tvingades att lämna sin post."

Bakom dessa rader stå sovjetflottans och flygarnas stridssektorer mot fienden. På många verksamhetsområden skedde nästan samtidigt flera händelser för flottan, som funnit gång i Sovjets Informationsbyrås meddelanden.

— I närheten av Östersjöns öar har man upptäckt flentliga fartyg. — så låt det korta meddelandet.

Snart uppstego flera hydroplan. Flygplanen togo skyndsamt höjd och flogo norrut. Piloterna och styrmanen spelade framför sig och försökte få syn på det maskerade och vanligtvis bland örarna gömda fartygen. Deras

försök kröntes med framgång. Flygplanen intogo slagkurs, ingenting kan hindra dem mera, varken zeniteld eller de tyska jaktplanens kulspår.

Från stor höjd började planen pika. Med omväxlar hastighet och nästan lodrätt föll de tunga maskinerna. Motorerna surrade hotande och en tung bomb träffade minfartygets för. En jätteexplosion tycktes liksom lyfta fartyget. Efter några sekunder började det sjunka. Under tiden förorsakade brandbomberna en stor eldsvåda på transportfartyget. Det gick också till hotten. Även ett flentligt vaktaskepp råkade ut för bombplanen. Här måste man beröra ett av östersjöflottisternas hjältedd. På en flygtur syntes det finska straudivärnets pansarfartyg för några minuter inom deras synfält. På fartygets deck föll tunga bomber. Flygarna kunde konstatera att det var fullträffat och förföljde explosionerna på båten. Den finska sjökrigsflottan var stolt på sina pansarfartyg. De två med långskjutande kanoner besväpnade

mål — minfartyget och transportfartyget gingo till botten. Till de tidigare i Riga viken sänkta båtarna slöto sig ytterligare två.

Vaktgöringen närmade sig slutet. Fartyget tog kurs mot stranden. Det började daga.

Efter att uppmärksam ha granskat horisonten märkte signalisten Kulmov en mistänkt prick. Han framförde till löjtnant Lobanov:

— Periskop habord på tre kabellängders avstånd.

Egentligen var Kulmov ej riktigt säker på det. Usiktet var dålig. Över havet låg tät dimma.

Löjtnant Lobanov lyfte kikaren. Han såg tydligt några centimeter över vattenytan ett periskop och två karaktäristiska spår, som bli kvar efter det. Sjömännen kalla dessa spår "mustascher". Och just dessa ha förrätt mer än en flentlig ubåt.

Hilxtanabbi gav Lobanov befallning: — Rodret till vänster!

Fartyget hann knappt slutföra vändningen förrän kommandören trädde ut på bryggan. Vid djupvattenbombarnas utkastningsplats stodo kamraterna Gritsenko och Kossarev färdiga.

Med full fart åkte fartyget till stället, där ubåten hade dykt. Den första djupvattenbomben kastades. Några sekunders spänning. Vad medför den första explosionen!

Till vattenytan steg en stor vattenpelare. Den andra explosionen ådrog sig människans uppmärksamhet. När det uppsprutande vattnet hade fallit ner och havet åter var lugnt bildade sig på explosionsplatsen liksom uppslutt av något en upphöjning på vatten. Den tredje explosionen var ännu märkvärdigare. Den uppsprutande vattenpelaren hade formen av en elg och påminde om en ubåt. På samma gång stego vattenblåsar och rostfärgat skum upp till vattenytan.

Fartyget vände hastigt och åkte på nytt över "vattenpelarnas" gråt, varvid det kastade ännu några bomber. Man hörde tydligt klingande metalliska slag och därefter hördes örnboddynd explosioner.

...På detta sätt och med sådant resultat slutade fartygets andra möte med de tyska undervattenspiraterna.

J. Zenkovski,
(TASS' korrespondent.)

Theodore Dreisers telegram

Utrikeskommissionen för Sovjetunionens författarförbund fick följande telegram från den amerikanska författaren Theodore Dreiser:

"Ingenting i historien varken äventyren på sök efter förgånglig makt och ära eller förfärliga massmord och förläsnings för folken under Kyros, Darios, Alexander, Caesar, Attila, Mamal, Djalil-khan, Tamerlan och Napoleon — kunna med sina barbariska förstöringsverk jämföras med Hitlers oberäkneliga anfall mot Sovjetunionen. Ty Sovjetunionen efter det att Ryssland under århundraden har lidit under grym och meningslös orättvisa och förttyckt av en handfull glupska representanter för hänsynslöshet och råhet, vilka förttyckte största delen av folket — enkla och arbetsvilliga människor endast för att de själva skulle kunna leva i högfärd och lyx, är det enda riket, det enda folket, som till slut införde en rättvis och samhällelig progressiv ordning. Sovjetunionens regering har under de sista 23 åren sökt för att de som vill arbeta och sträva skild efter en andlig som en materiell framgång och fred flugo understöd och hjälp från regeringen.

Varken i Europa, Asien, Afrika, Nord- eller Sydamerika, med undantag av USA, har man infört, ej ens utarbetat ett sådant program, som här utan betänkan genomföres.

Under åren 1927—1928 var det mig möjligt att med egna ögon se de jättstora företagen, som igångsattes för att försörja den materiella och samhälleliga välgången och lyckan för 170 miljoner människor, som tillhålls hade förttyckts av det teatistiska Rysslands samvetslösa aristokrater, vilka endast sträfvade efter ett: att föräkras sin egen välgång genom att förslava sina landsmän. Och nu kommer Hitler, som utmärkt borde känna till Sovjetunionens årlighet, dess sociala betydelse, och som måste veta att Sovjetunionens tillvaro i sig själv är en pant på ett välgång och lycka äro försäkrade för alla, som av egen vilja deltaga i detta viktiga arbete. Och driven av mänsklig ärlighet samt

av arkivan efter beröm och rikedom, på samma gång även efter rikets maktighet, som regeras av en frihetsfientlig klick, söker Hitler nu för första gången att väcka programmet, som utarbetades av Lenin och senare, efter hans allt för tidiga död, verkställades av hans många efterföljare och deras ledare, folksens vän kamrat Josef Stalin.

Jag anser det som ett stort brott — i ordets egentliga mening mot det stora riket. Det är ett kalibrodigt och brottligt försök att förinta mänsklighetens frihet och — vad som är ännu viktigare — att förinta de andliga och sociala rättigheterna bland folket, rättigheter, som med undantag av Sovjetunionen ej ha genomförts och som inget folk, ingen ras ännu har tänkt över.

Dessa brott måste få ett slut och deras förorsakare straffas för sina förbrytelser när de äro besegrade. De lätta segrarna ha gjort Hitler yr i huvudet och i stället för Tysklands uppbyggingsplan har han gripits av riket och världen, som regeras av Tyska riket. Detta allt är ingenting annat än världsbehärskningsplaner, samma tanklöshet, som Hitler sökte framkalla i kriget mot England med ingenting mer eller mindre än ett klart förstånd. Men det sista förörrädet — det barbariska anfallet mot ett fritt folk, som hade slutit en non-aggressionspakt med Hitler, blottade fullkomligt riksförskräden, som ej blott är ingens vän, utan föreställer en potentiell despot och allas förlävar. Jag ser hur till och med England i självbevaringsintressen hjälper Sovjetunionen. Det gör detsamma vilket värde paktens med England också skulle ha, jag önskade att Sovjetunionen hade den största nyttan av den. Beträffande Amerika, så uppmanar jag tillsammans med miljontals andra amerikaner vår regering att ej blott till självförvar hjälpa Sovjetunionen, utan för att bättre förstå den stora demokratin, som för närvarande gör mera för det stora progressiva folket än Amerika har gjort för sitt folk under hela dess tillvaro.

I Tyskland fås vetebröd endast mot uppvisande av läkarintyg

"Organiserad hunger" — så kallas på ett träffande sätt systemet, som Tysklands fascistiska regenter införde redan långt före krigets början. Matvaror givas invånarna på kort, varvid normerna äro ytterst knappa. Det finns en del matvaror, som man alls inte får i Tyskland. Av de övriga ha mängder av mat, varvid, delsvis även för organismen skadliga ersättningsämnen och surrogat. Om hungern, som Tysklands invånare lida på grund av de blivande regenterna, utkommer det meddelanden i de tyska tidningarnas spalter. Så läsa vi i "Bayrische Ostmark" den 1 juli 1941:

"Vetebröd endast mot läkarintyg. Att byta bröduppgifterna, som äro märkta med bokstaven 'B' och avseende endast för råprodukter, emot vetebrödsprodukter."

Hos zenit-artilleristerna

Hjältemod är ett krångligt begrepp. Ej alltid består hjältemodet däri att man öppet går emot fienden, fastän även ett direkt anfall mot fiendens styrkor kan vara nödvändigt i ett avgörande ögonblick. Men i kriget finns det även vardagshjältemod, det är ej lösnfallande, men det fordrar ofta av människa ej mindre styrka, viljekraft, energi och mångfald än striden mot fienden man emot man. De antädda vid staben, observatorerna, förbindelserna, bilförarna — det finns många sådana ledande och småarbetet, som vid första ögonblicket är "tysta" och ouppmärksammade, men i själva verket äro nödvändiga för att besegra fienden. Det är människor, som jag kallade segersorganisörer.

Till exempel kommandör N. Han sitter dagar och nätter, med korta sov- och matpauser, vid telefonen. Genom det invecklade ledningssystemet står han i förbindelse med de honom underordnade observationsposterna. Klockan ringer. Långt ifrån meddelas det att det i en viss riktning syns flentliga flygplan. Man

måste genast företaga åtgärting. Man måste ge vidare meddelandet till kulsprutorna och artilleriet, man måste ge dem uppgifter för beskjutningen av fiendestyrkan. Man måste gissa — om fienden ej ändrar riktning. Man måste iakttaga dem genom observatorerna, — skall fienden ej ändra sin höjd, hastighet och kurs. Kanse ännu har spridit sina styrkor — skicka ett plan på spaning och ge de andra till uppgift att beskjuta några av våra försvaretsobjekt?

Allt måste anses i förväg, vägas beräkna, användande kartor, tabeller och krigsinstitut, ty endast det kan hjälpa till vid genomskådandet av fiendens planer...

Utrustade med kikare och invecklade anordningar, stå ena brunbrända flötstier-observatorer på vakt och observera himlen. Den är i juli bländande blå, ren och stikker i ögonen... Men man måste utan avbrott bevaka luften, man måste anstränga hela sin styrka och ej låta fienden närma sig obemärkt och oigenkänd... Det finns spejare, som

Den turkiska pressen om Röda armens operationer

Istanbul, (TASS). Tidningen "Yatan" skriver i sin krigsöversikt: Redan tio dagar meddelas det icke mera i de tyska kommunikationerna någon framgång i operationerna mot Röda armén. Opererande framgångsrikt mot de motoriserade tyska enheterna, omkullastade Röda armén det tyska överbefällets strategiska planer. Det bör märkas, att sovjettruppernas motstånd tillväxer men att tyskarnes svårigheter på livsmedelområdet tilltar och likaså har även transporterandet av livsmedel blivit svårare på grund av det stora avståndet från försörjningsbaserna. För emande sitt förvar med motstånd och användande ej därvid av ett stort antal tanks, avböllo de tyska trupperna den tyska genombrytningen. Sovjetunionens luftvapen uppvissade likaså en stor förmåga och skicklighet. Vi kunna säga, att tiden mellan de första och sista striderna har medfört mera förmåner för ryssarna än för tyskarna.

Tidningen "Son Telegram" skriver: Användande sig av förtört förvar, utvecklade Sovjetunionens trupper ett hårt motstånd mot de tyska styrkorna. Sovjets soldater uppvissade icke någon rädsla, när de anfölls de tyska tankarna. Sovjetunionens trupper åtskillja det tyska infanteriet från tankarna och fortsatte med sina strider mot infanteriet och tankenheterna. De tyska tankenheterna, som ha lyckats bryta sig igenom, äro tvungna att strida mot Sovjets tanks, vilka understödas av Sovjets luftvapen. Sovjetunionens trupper ha iakt tagit ett strida mot tanks.

Tidningen "Tan" skriver: Möjande ett hårt motstånd, voro de tyska trupperna tvungna att inställa sin framrykning. Den tyska radion var tvungen att medge de tyska truppernas svårigheter vid sin framrykning och Sovjettruppernas hårda motstånd. Stora svårigheter förorsaka partisanerna tyskarna, som verka bakom fronten. Allt detta har förorsakat en stor nervositet i den tyska generalstaben."

Meningsskilligheter mellan tyska och finska generaler.

Stockholm, (TASS). Enligt uppgifter från presskretnar, har det mellan de tyska och finska generalerna uppstått meningsskilligheter. De finska generalerna uttrycka sin otillfredsställelse däröver, att de i verkligheten ha avsett från ledandet av operationerna och endast föreställa möbler i staberna. De tyska generalerna kommandera icke endast de tyska, utan även de finska trupperna, varvid de sista användas endast vid sådana operationer, som fordra stora offer. T. ex. annullerade den tyska generalen Falkenhorst nyligen en finsk generals order beträffande operationer på ett avsnitt av fronten och gav nya order. Efter det de finska trupperna hade lidit mycket svåra förluster, meddelade Falkenhorst, att han gav sin tillåtelse att på nytt acceptera den av honom annullerade finska generalens order.

efter motorernas ljud på tiotals kilometer avstånd avgöra vilken flygplanstyp det är fråga om. Endast en liten knapp märbar prick befinner sig framför oss — men redan kommit det meddelandet att det är ett flentligt "Ju-88"-plan, man meddelar dess höjd, hastighet och kurs...

Det finns många — sådana duktiga spejare... En står på en av solen förbränd backe, en annan alldeles vid havet, en tredje i en tät skog. Solen växlar med regn, molnen bärga lågt, skiten försvinner nästan. Men spejarna äro på vakt som förr — det beror på dem, om våra beskjutningsposter i tid kunna öppna eld mot fienden.

Jag älskar min specialitet, — säger den unge spejaren flötstien kamrat Medonov, — och när jag har vakt kan ni vara säkra på, att luftpiraten blottas och kånnes igen.

Sovjetpatrioten talar ej tomma ord. Noggranna uppgifter om de anlikande luftpiraternas framföres i rätt tid till kommandörerna.

— Eld!

Och här träda ej blott segersorganisörer i verksamhet, utan även de strid-

Edens tal

Enligt engelska informationsministeriets meddelande sade utrikesminister Eden, som uppträdde med ett tal i London, att man i samband med storsaternas åtta sammanslutning i deras vilja att stå emot den fascistiska faran kan märka en ny not i Hitlers propaganda. Ännu klingar denna ganska bligt, men vi kunna vara säkra på — sade Eden — att den snart börjar klinga högre. Hitler har brutit alla sina löften. Han har i tur och ordning förstört alla länder, som han gav löften. Men nu har det för första gången kommit en ändring. För närvarande gör han ett förtvilt försök att hålla sitt löfte till det tyska folket, löftet om att kriget skall sluta i år med en segerrik fred för Tyskland. För att hålla detta löfte började Hitler kriget mot Sovjetunionen. Det är fullständigt klart att Hitlers planer ej ha förverkligats. Sovjetsoldaterna göra ett glänsande motstånd, som omkullastar alla Tysklands beräkningar, och även många andras.

Vidare antydde Eden, att ett "lugnt blixkrig" snart börjar mot de allierade. Eden upprepade att den engelska

regeringen aldrig och i ingen fråga ämnar underhandla med Hitler. Ett erbjudande av kompromissfred — sade han — vore ett bevis på opportunism och tillgivet. Hitler är ingen ovanlig och övergående företeelse i den tyska historien. Han representerar de tyska försöken och förhoppningarna, som upprepade gånger ha förekommit i Tysklands förgångnahet. Om vi vilja fortsätta att leva ett fritt liv sade Eden vidare — då måste det tyska folket glömma allt, som ej blott Hitler, utan även hans föregångare under det sista århundradet ha iakt dem. Det tyska folket förmår ej glömma det förra Hitler — den elströta krigsupphovsmannen — har blottats som en bedragare.

Beträffande framtiden sade Edentill slut, att "världen måste få en sådan form, där man småningom kan bortskaffa orsaker till strid och hat". I samband därmed anmärkte han den positiva betydelsen av förhållandet att flera staters regeringar befinna sig i London, och att USA och hela Amerikas sympatisera och arbeta med England.

De diplomatiska förbindelsernas avbrytande mellan Finland och England

London, (TASS). Enligt Reuters, har man i London meddelat, att Finland har avbrutit de diplomatiska förbindelserna med England. Den finska utrikesministern överlämnade till den engelska delegaten i Finland en not, i vilken det står, att emedan Finland för krig tillsammans med Tyskland är det knappast möjligt att fortsätta de normala diplomatiska förbindelserna mellan England och Finland. På den engelska delegatens fråga, om detta meddelande betyder de diplomatiska förbindelsernas avbrytning avsåg finska utrikesministeren jakande.

Den svenska pressen om operationerna på ostfronten

Berörande tillståndet på ostfronten skriver "Göteborgs Posten" korrespondent i London: "Bakom den tyska fronten uppstår en ny allvarig fara. Som bekant byrde ryssarna maktiga underjordiska flötningar. Från dessa flötningar anslutas de tyska reservtrupperna och kommunikationslederna av stora välbekämpade trupper. De tyska observatorerna meddelade, att man ej hade väntat sig en sådan anmärkningsvärd taktik, som är utmärkande för den moderna tyska stridsseknen. Tyskarna kastade sina bästa pansartrupper resultatlös i striden. Det märks att den tyska anfallstyrkan har minskats."

Den fascistiska pressens medgivande

New York, (TASS). Enligt United Press' korrespondents meddelande från Rom, skriver den italienska tidningen "Messaggero", att Sovjettruppernas hårda motstånd har inställt tyskarnas framrykning.

Halifax' tal.

London, (TASS). Agenturen Reuters korrespondent meddelar från San Diego (Kalifornien), att den engelska storbassadören Halifax sade i sitt tal till "Consolidated Aircraft Corporation's" arbetare i San Diego följande: Vi hoppas, att då vi erhållit det i edra verkstäder tillverkade bombplanen "Liberator" och börja kresta med dessa över Berlin under mörka nätter, skola de förmå att ändra denna attonde utseende likt några delar av London."

Den engelska tidningen "Times" om tyska armen

"Times" korrespondent meddelar från tyska gränsen, att det uppgitt mycket allvarliga problem för det tyska armébefälet i samband med det stora behovet av material i synnerhet vid tankdivisionerna, som man ej förtsett när kriget mot Sovjetunionen börjades. Korrespondenten anmärker, att Tyskland ej är i stånd att utjämna förlusterna av ammunition, som förstöres med märkvärdig hastighet, ty Tysklands industri, som vid kriget början arbetade med maximal belasting, blir nu efter i tempo. (TASS)

Tyskarna äro oroliga över läget i Tjeckoslovakien.

Som Reuters diplomatiska iakttagare anyder, stödlade sig på uppgifter från tjeckoslovakiska kretsar i London, förbjödo de tyska myndigheterna i "protektoratet Tjecken och Mähren" tjeckerna att resa från en stad till en annan utan särskilt tillstånd från polisen. Denna förordning bevisar de oroligheter, som har gript tyskarna i samband med kriget mot USSR, ty förordningen publicerades två dagar efter det kriget utbrutit mellan Tyskland och USSR, samt gäller "nu vid detta ovanliga läge".

dande själva — våra kämpar och kommandörer, vårt beskjutningsmanskap.

Efter varandra uppkomma på himlen kompakta vita molnappar när granaterna exploderar, kulsprutorna smattrar — och rovdjuret, som ämnade anfälla våra försvaretsobjekt, kastar bomborna i havet, börjar snurra runt, släpper sig hit och dit, fullbordar invecklade volter. Bland himnen har fly, uppgivande flytandet av sina stridsuppgifter, men ännu oftare träffar han skott från våra beskjutningsposter och omkommer.

Och åter skulle jag vilja vända mig till människorna med "tysta" ämbeten. Utan deras deltagande i kriget vore våra segrar ej så stora.

Här äro bilförarna, som sitta bakom ratten och vänta på sina kommandörer och kommissarier, färdiga att på deras första ord storma framåt på landa- vägar och mellan byar dit där ett operativt ingrepp i striden eller dess förberedelse är nödvändigt. De solbrända, glada östersjöflottiljerna — bilförarna äro ett duktigt folk. Vid behov äro de redo att med bröstet försvara sina över-

ordnade — kommissarier och kommandörer och gå ut i striden, utbytande ratten mot vapen.

Här äro vaktposterna, som bevaka den sömlösa staben. Här är strålkastarmanskapet, som vaksamt är på sin nattliga post. Här äro radio-telegrafisterna som sköta om förbindelsen mellan observatorerna, staben och underavdelningarna. Här äro budbärarna som varje minut äro färdiga att på motorcyklar skynka i vilken riktning som helst för att uppfylla befälets order.

På många kilometer utsträckning äro våra kanoner och kulsprutor uppställda, vilka träffsäkert förinta fienden. Att leda dem och koordinera deras verksamhet — är en svår och ansvarsfull uppgift. Men den flyses med krigatidens slagtempo. Våra försvarensanordningar äro värdelösa. Fienden gör försök på försök att anfälla oss från luften, men lider den ena kraschen efter den andra. Äro och beröas åt de flitiga zenit-artilleristerna — östersjöflottiljerna, som utan att tröttna äro på vakt.

An. Tarasentov.